28/05/2020

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ: “Όταν σταματήσουν τα δάκρυα, πας οπίσω”

/ Ορθόδοξες Προβολές

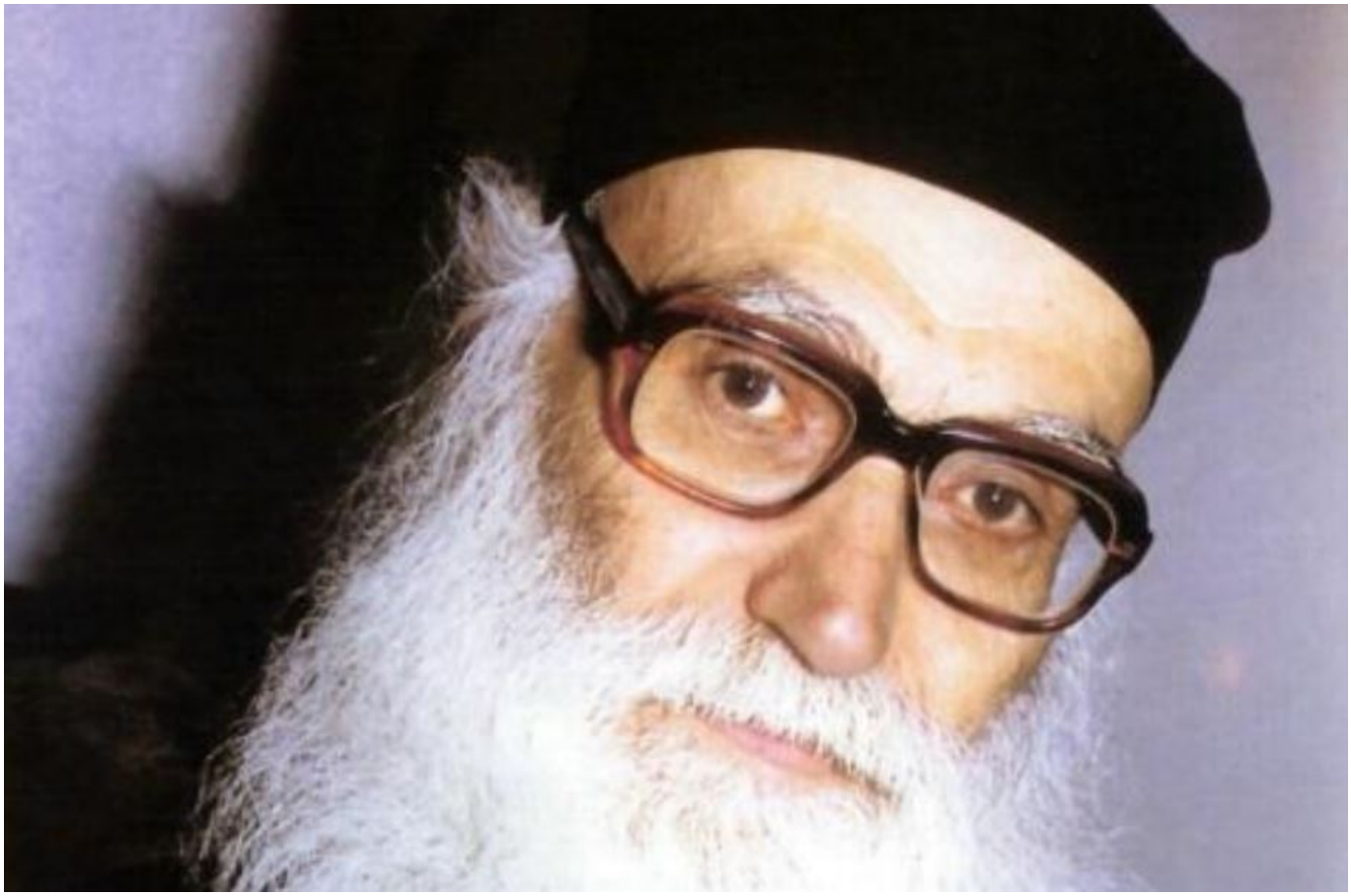

Τὰ δάκρυα εἶναι ἡ τροφὴ τῆς ψυχῆς.

Ὅπως ὅταν τὸ σῶμα τρέφεται μὲ καλὴ τροφὴ ζωογονεῖται, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ τρέφεται μὲ τὰ δάκρυα καὶ ζωογονεῖται.

Ὅταν προσεύχεσαι, νὰ προσπαθεῖς νὰ ἔχεις δάκρυα. Γίνεται συνήθεια κατόπιν, καὶ κλαῖς εἰς τὴν προσευχή σου.

Ὅταν ἔχεις δάκρυα εἰς τὴν προσευχή, ὁτιδήποτε δάκρυα, πηγαίνεις μπροστά.

Ὅταν σταματήσουν τὰ δάκρυα, πᾶς ὀπίσω.

Ἐγὼ παρακάλεσα τὸν ἅγιο Ἐφραίμ: «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ἐσὺ τῶν δακρύων ἄνθρωπος εἶσαι...» -ὅπως λέει τὸ τροπάριο: Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας...- καὶ μοῦ ᾽δωσε τόσα πολλὰ δάκρυα, ποὺ δὲν μποροῦσα, μέρα-

νύχτα ἔκλαιγα.

Κι ἔφτασα στὸ σημεῖο νὰ κλαίω ὅσο θέλω, ὅποτε θέλω καὶ ὅπου θέλω.

Ἀλλὰ τί; Νά, ἐδῶ πάνω τώρα, νὰ ποῦμε, ἀπὸ πάνω ὁ Ι., στὸ δωμάτιο ἐπάνω, δίπλα κάθεται ὁ Ε. Καὶ καμιὰ φορὰ μὲ πιάνουν τὰ δάκρυα καὶ λέει ὁ Ι.: «Σ᾽ ἀκούγαμε τὴ νύχτα ποὺ ἔκλαιγες». «Ἔ, καλά, βρὲ παιδί μου», λέω, «ἄνθρωπος ἁμαρτωλός, ἅμα δὲν παρακαλέσω τὸν Θεὸ νὰ μ᾽ ἐλεήσει, ἀλλὰ μὲ παίρνουν τὰ δάκρυα». Καὶ δίπλα ἦτανε, δίπλα στὸ δωμάτιο κάθεται ὁ Ε. «Σ᾽ ἀκούγαμε, Γέροντα, ποὺ ὅλη τὴ νύχτα ἔκλαιγες», λέει. «Ἔ, καλά, βρὲ παιδιά μου, ἁμαρτωλὸς εἶμαι, θὰ κλαίω».

«Ἄκουσε», λέω, «δὲν γίνεται αὐτό. Ἅμα καταλάβω ὅτι ἐσὺ μ᾽ ἀκοῦς κι ὁ Ε. μέσα ἀκούει, κόβεται ἡ παρρησία στὴν προσευχή. Ναί, γι᾽ αὐτό», λέω, «ἄκουσε θὰ πάω σὲ ἄλλο μέρος, νὰ μὴ μὲ ἀκούει κανένας, νὰ κλάψω ὅσο θέλω»· γιατὶ μπορεῖ καὶ νὰ ψάλλω, μπορεῖ καὶ νά... αὐτό, πῶς θὰ ρθοῦν τὰ δάκρυα;
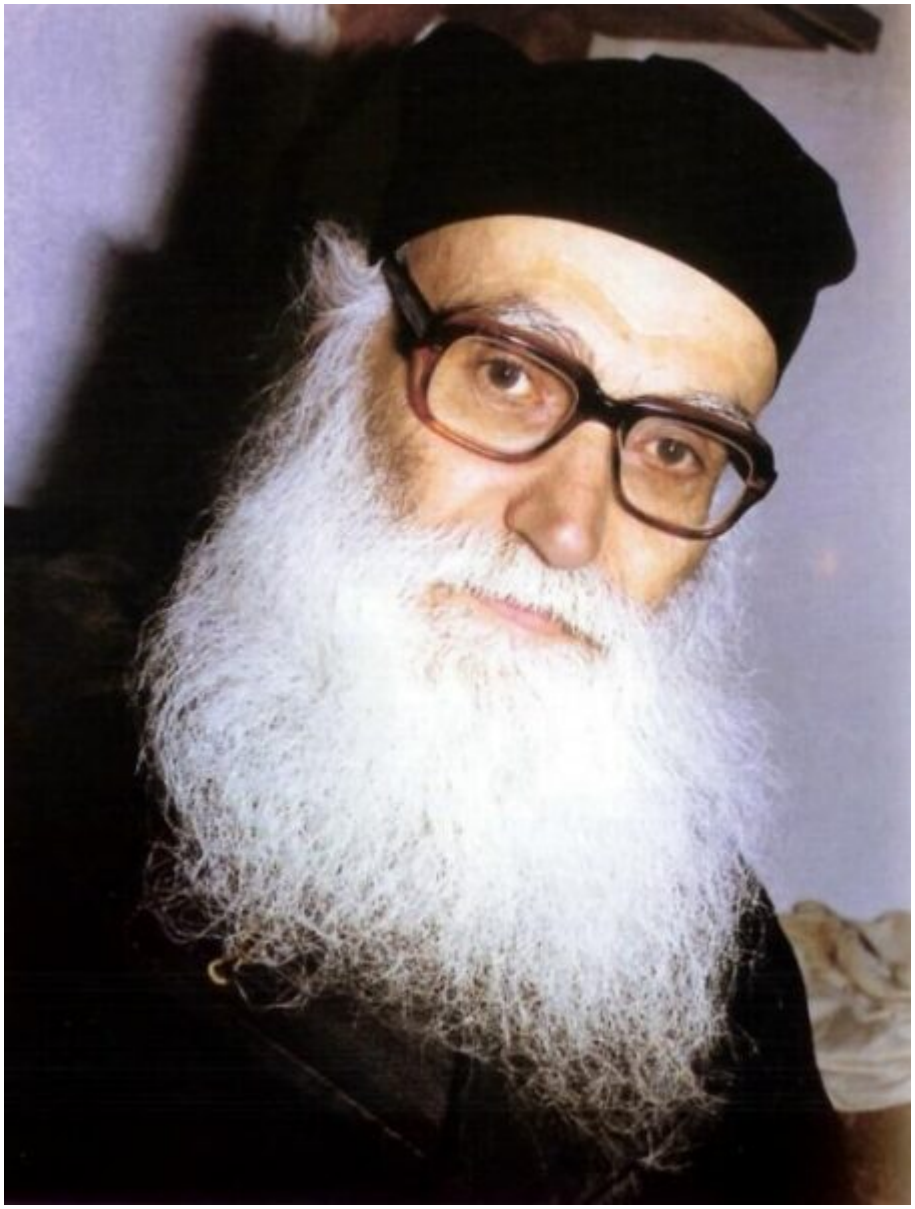
ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ